

Raadsinformatieavond 8 december 2015

Terugdringen eenzaamheid

Voorzitter	Gadiza Bouazani	
Tijd	20.30 – 21.25 uur	
Zaal	Trouwzaal	
Soort Bijeenkomst:	Bespreken commissiebrief	
Werkvorm bijeenkomst	Ideeënuitswisseling	
Geagendeerd door:	Maarten van Ooijen (ChristenUnie)	
Doel van de bijeenkomst	De raad hoort graag de mening van betrokkenen	
Betrokken ambtenaren/ Presentatoren	Gerard de Geus	Meedoen naar Vermogen
	Martin Bluijs	Meedoen naar Vermogen
	Wout van Leeuwen	Meedoen naar Vermogen
	Elhousine Alaoui	Samenleving
Meepraters	Mieke van der Burg	ACO (Adviescommissie voor het Ouderenbeleid)
	Mw. M. van den Dool	COSBO–Stad–Utrecht
	Jan Jaap Ruiter	
	Saskia Boesveldt	Doenja
	Caroline Sarolea	Nizu
Portefeuillehouder(s)	Victor Everhardt	
Aanwezige griffiemedewerker(s)	Marlies Smeets	
Programma	Voorstellen raadsleden en meepraters 3 thema's als uitgangspunten voor de ideeënuitswisseling: – Maatschappelijke initiatieven – Aansluiting bij de Buurtteams – Hoe eenzaamheid te verminderen.	
Vervolg	Afhankelijk van de uitkomst van deze raadsinformatie–bijeenkomst besluit de fractie ChristenUnie of agendering voor de commissie Mens en Samenleving van 15 of 17 december aan de orde is.	

Onderwerp en doel van de bijeenkomst

De gemeente zit zich in om eenzaamheid tegen te gaan. Tegelijkertijd zijn er grenzen in wat hierin bereikt kan worden. De raad wil verkennen hoe het probleem zo goed mogelijk aan te pakken in Utrecht. Betrokken organisaties gaan in gesprek met raadsleden. Bij deze bijeenkomst bent u welkom als meeprater.

Motivatie Maarten van Ooijen (CU)

De fractie van de ChristenUnie wil graag een aantal van de betrokken organisaties uitnodigen voor een gesprek om te onderzoeken hoe we dit grote maatschappelijke probleem, eenzaamheid, zo goed mogelijk kunnen aanpakken. Daarbij zou de ChristenUnie het ook waarderen als de noodzakelijke ambtelijk ondersteuning aanwezig is van de projecten die genoemd zijn in de brief.

Bijdragen

Saskia Boesveldt, Doenja Dienstverlening

Raadsinformatieavond 8 december 2015

Vanuit onze ervaring met projecten in het kader van de sociale prestatie merken wij dat het bereiken van eenzamen met hulp van actieve wijkbewoners moeilijk is omdat de vrijwillige inzet nog geen gelijke tred houdt met de hoeveelheid vragen.

Vanuit onze organisatie benaderen we via de huisartsen senioren (vanaf circa 60 jaar) in het kader van het project SAMEN. We vragen hen of ze zelf meer behoefte hebben aan contact, of ze een huisbezoek willen hebben of dat ze zelf bij willen dragen in het contact leggen met anderen. Idee is om op deze wijze nieuwe netwerken tot stand te brengen zodat mensen in de wijk onderling naar elkaar om kunnen kijken. In de praktijk blijkt dat de hoeveelheid mensen die zich meldt om een actieve rol te vervullen beperkt is, waardoor het zeker in wijken als Kanaleneiland lastig is om binnen een bepaalde tijd voldoende senioren te benaderen.

Echte eenzaamheid zien we ook bij beginnend dementerenden: omdat ze de grip op wat er om hen heen gebeurt kwijt raken gaan ze zelf niet gemakkelijk de deur uit. Een echte outreachene benadering is hier nodig.

Tot slot merken dat de benadering zoals we die nu kiezen vanuit SAMEN nog niet goed aansluit bij de allochtone groepen. Van hieruit komen er weinig reacties op de brieven die via de huisartsen verstuurd worden. een extra investering voor deze groep lijkt wenselijk.

Caroline Sarolea, Nizu

Ik zit hier namens het Netwerk Informele Zorg Utrecht waar veel partijen in zitten die zich sterk maken om inwoners die meestal geen eigen netwerk hebben en die niet op eigen kracht de weg weten te vinden te ondersteunen en te helpen. Ik heb het hier met opzet over het woorden helpen. Immers de participatiesamenleving, waarbij de eigen kracht en het netwerk centraal staan, is niet voor elke inwoner vanzelfsprekend. De participatie samenleving werkt doorgaans goed voor sterke mensen. Zij kennen doorgaans ook weer sterke mensen en die zorgen weer voornamelijk voor elkaar. Over deze groep heb ik het vanavond niet. Maar hoe zit het met die andere grotere groep mensen? Die niet zo mondig zijn, niet makkelijk een praatje maken met de buurvrouw, geen vlotte babbel hebben, die zich schamen omdat de problemen boven henzelf uitgroeien, die onderaan de piramide van Maslov leven, die de weg kwijtraken in onze bureaucratie etc.

Ik wil hier verschillende vormen van eenzaamheid benoemen. Elk zal ik aanvullen met een voorbeeld.